

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg takker for ministerens svar. Mit problem er bare, at de detaljer, vi diskuterer, ikke er detaljer i et stort, bureaukratisk element. Det drejer sig om mennesker.

Ministeren har jo, eller hendes forgænger har anerkendt, at der er en grund til, at institutioner af meget specialiseret karakter for handicappede og for børn og unge med psykiske lidelser og handicap skal ligge i regionen.

Alle de høringsberettigede har problematiseret, at man fastholder den 15. februar, for den konsekvens, at institutionerne skal overføres eller kan blive overført til beliggenhedskommunen, betyder rent faktisk, at de kommuner, som har borgere på den institution, ikke har en juridisk chance for at sige: Det synes vi er en dårlig idé. Vi mener ikke, at den her kommune på måske 25.000 indbyggere er i stand til at håndtere en institution med en så høj grad af specialisering.

Kl. 16.15

Ministeren har ikke på noget tidspunktet forklaret, hvad der er den egentlige grund til, at den 15. februar skal fastholdes, bortset fra at det er ideologi, kun ideologi. Vi mener rent faktisk, at de mennesker, der er på de her institutioner, og som er de svageste overhovedet i vores samfund, har behov for noget andet end bare ideologi.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig i, at det her handler om mennesker. Det handler om at sikre, at vi gør en rigtig god social indsats og får givet borgerne den hjælp og det rigtige tilbud, som de har brug for i forhold til deres konkrete situation.

Nu skodede jeg Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre for ikke at have fremlagt noget alternativ endsige stillet nogle ændringsforslag til de to lovforslag, vi behandler, men det er endnu værre med SF's situation. SF var også inderligt imod grundtaksten og stemte imod den, men vi har intet hørt fra SF's side om, hvad der så skal til for at forbedre den sociale indsats over for de mennesker, det her handler om.

Jeg skal understrege over for fru Anne Bastrup, at det ikke er specialiseringsgraden, der har været i spil med hensyn til at finde ud af den fremtidige placering. Det har været typen af tilbud. Det vil altså sige, at de adfærdsvanskelige nu overgår til kommunerne, hvorimod de han-

dicappede – hvor der er tale om psykiatrisk behandling og de sikrede institutioner – overgår til regionerne, men selvfølgelig med muligheden for en glidende decentralisering, så kommunerne kan overtage institutionerne, efterhånden som de føler, at det er fagligt og økonomisk forsvareligt og alt det der.

Det, jeg synes er vigtigt, er, hvad indholdet er i tilbuddene, hvad det er, man kan bidrage med og hjælpe borgeren med. Det er mere underordnet, hvem der så står bag driften af den pågældende institution.

Datoen den 15. februar er såmænd ikke så meget ideologi, bortset fra at det er et spørgsmål om, at decentraliseringen kan gå i gang allerede i 2006, så kommunerne overtager institutionerne pr. 1. januar 2007, som jeg netop lige har været inde på. Det er rent praktisk et spørgsmål om, at kommunerne skal have meldt ind, så man planlægningsmæssigt, så man med hensyn til at gøre regnskabet op i forhold til de nuværende amter kan have det hele på plads, til rammeaftalen skal være indgået den 15. oktober. Det er altså et rent praktisk spørgsmål.

Jeg skal endnu en gang understrege, at man, når man overtager en institution, overtager den med alle de forpligtelser, der vedrører institutionen i forbindelse med medarbejdere, beboere, indhold osv. Det skal indgå i rammeaftalen, hvordan og hvorledes institutionen fortsat skal drives.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Ministeren har ikke givet andet svar end ideologi. I den rammeaftale, som skal etableres i efteråret 2006, får man den diskussion kommunerne imellem om, hvilke institutioner der er, og hvilke kommuner der med rette kan overtage en konkret højt specialiseret institution. Men man forhindrer rent faktisk nabokommunerne og regionen i overhovedet at gå ind og få indflydelse på, om det nu også er i vores alles fælles interesse, at den her institution overtages af kommunen – selv om ministerens overvejelser mellem lovudkastet og lovforslaget rent faktisk har ført til, at en institution af en sådan karakter burde lægges i regionen.

Ikke desto mindre træffer man beslutningen om, at kommunen selv må bestemme. Ingen kan gå ind og blande sig. Den kommune kan have 25.000 indbyggere, og det kan være, at der ikke er en eneste borger fra kommunen på den institution.